

روزهای سخت انریکه

ميلاد فرقاتی

■ آ. س. رم پرتغالی‌ترین باشگاه پایتخت ایتالیا اصلا روزهای خوبی را سپری نمی‌کند. طرفداران با تعصب این باشگاه پرتغالی‌سال‌هاست که طعم افتخار را نچشیده‌اند. شاید رمی‌ها آخرین بار با «دون کاپلو» بود که به لطف تفکراتش و با تکیه بر بازیکنانی مثل باتیستوتا، توتی و مونتلا (که هر سه روزهای خوب‌شان را سپری می‌کردند) موفق به فتح اسکودتو شدند. هر چند دون فابیو هم برای این موفقیت بارها تا مرز اخراج و استعفا پیش رفت و با هر سختی تیم را به قهرمانی رساند و بعد هم فرار از رم را به قرار ترجیح داد. در این تیم مربیان از روز اول روی لبه تیغ گام برمی‌دارند و بازیکن‌سالاری نکته‌ای است که به شکل نامحسوسی در جریان است، چیزی که هیچ کس آن را رد نمی‌کند. با این حال داستان امسال کمی متفاوت است. در ابتدا «دی بندتو» (ریس رم) با چمدانی پر از پول باشگاه را خرید و سبابتینی را به‌عنوان یک مدیر ورزشی باسابقه، مسوول بستن یک تیم مدعی کرد. او هم که مثل خیلی‌ها شیفته بازی مدرن و منظم بارسا بود، لوپیس انریکه (مربی تیم بارسا B) را با رویای دستیابی به کپی گوردیولا استخدام کرد. اما این آغاز همه مشکلات بود؛ فوتبال نتیجه‌گرایی ایتالیا با سیستم‌های فشرده دفاعی از یک سو و فشار فزاینده تماشاگران و رسانه‌ها و بازیکن سالاری معروف رم به رهبری ال کاپیتانو (توتی بزرگ رمی‌ها) از سمت دیگر او را در منگنه موفقیت قرار داد. در این شرایط اختلاف نظرش با توتی را هم به این شرایط اضافه کنید. امروز تیمی را با نام رم در زمین داریم که در همان ابتدا از یورو لیگ حذف شد و اکثر بازی‌های مهم را نیز باخت. او در همین یک ماه اخیر دربی را بعد از چند سال پیروزی به دشمن اصلی‌اش لاتزیو واگذاز کرد. به جنوا باخت و دست آخر هم بازی بزرگ را به میلان و در مقابل چشم هوادارش واگذاز کرد. این حقیقتی است که انریکه با شکست در مقابل میلان بخشی از آینده کاری‌اش را در رم باخت. او اصلا روزهای خوبی را سپری نمی‌کند و در حال حاضر تنها ره برورن‌رفتش از این بحران چند برن پیایی و خصوصا یک برد امیدوارکننده در اولین بازی همیش است. در غیر این صورت باید چمدان‌هایش را برای همیشه به مقصد بارسلونا ببندد و فکر برگشت به رم را حتی برای تعطیلات از سرش بیرون کند، چون اینجا دیگر کسی چشم دیدنش را نخواهد داشت.

خبر

کاسانوراهی بیمارستان شد

■ آنتونیو کاسانو، ستاره ایتالیایی باشگاه میلان شب گذشته را در بیمارستان اعصاب میلان سپری کرد تا نتایج تست‌های به عمل آمده او اعلام شود. این ستاره ایتالیایی به محض ورود به شهر میلان، بعد از برسر ۲-۳ تیمش مقابل رم در رقابت‌های سری آ، احساس ناراحتی کرد و به بیمارستان منتقل شد. در جریان دیدار شبیه شب دو تیم رم و میلان، کاسانو در دقیقه ۷۳ به‌عنوان جانشین روبینیو وارد زمین مسابقه شد. باشگاه میلان با انتشار بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد: «کاسانو در پلی کلینیک میلان بستری شده است.» گفتنی است آنتونیو در شرایطی که داشته با سایر هم‌تیمی‌هایش در هاپیما شوخی می‌کرده دچار تشنج شده و فکش قفل می‌شود. کاسانو که سابقه بازی کردن در تیم‌های رئال مادرید، رم و سمپدوریا را در کارنامه خود دارد در بخش اورژانس بیمارستان بستری شد و بعد از تست‌های ابتدایی به بخش اعصاب بیمارستان منتقل شد. دکتر رودلفو تاوانا، رییس بخش پزشکان بیمارستان میلان، به خبرنگاران گفت: «حال کاسانو خوب نیست و ما در حال بررسی شرایط او هستیم.» شنیده می‌شود که کاسانو در تکلم و حرکت کردن مشکلات زیادی دارد و تست‌های پزشکی و اعصاب روی او انجام می‌شود. این اتفاق در شرایطی رخ داده که تیم میلان باید امشب در لیگ قهرمانان اروپا به میدان برود و این بازیکن نمی‌تواند تیمش را همراهی کند.

فان‌پرسی: سلام نتونازی در کار نبود

■ روبین فان‌پرسی مهاجم هندی باشگاه آرسنال در صحبت‌هایی اتهامات وارد به او در مورد شادی عجیبش بعد از باز کردن دروازه چلسی را رد کرد. فان‌پرسی که در دیدار شبیه شب استمفورد بریج که با برد ۳-۵ آرسنال مقابل چلسی همراه بود سه گل تماشایی را به ثمر رساند، او بعد از به ثمر رساندن دومین گلش در این بازی، این گل را به نحو عجیبی جشن گرفت. نحوه شادی کردن او باعث شد تا برخی فکر کنند که او یک سلام به سبک نتونازی را به نمایش گذاشته و از همین رو مورد انتقادش قرار دادند. همین موضوع باعث شد تا فان‌پرسی در این باره در صفحه توئیترش توضیح دهد: «حرف‌هایی که در مورد شادی من بعد از گلزنی در استمفورد بریج به گوش می‌رسد، مضحک است. عجیب است که تک‌لنن شانه من و اشاره کردن به هواداران را به نحو دیگری برداشت کرده‌اند؛ چراکه من در آن صحنه فقط مشغول شادی کردن بودم. احقانه است که این حرکت من را توهین‌آمیز بدانند چون هیچ فکری پشت این شادی من نبود.»

روماری‌پوی آرژانتین

اگرچه خیلی‌ها دوست دارند سرخیو آگرو را با مارادونا مقایسه کنند ولی کارشناسان فوتبال او را یک روماریو برزیلی در قالب تیم ملی آرژانتین می‌بینند

دارد این دو از لحاظ فیزیکی هم به هم شبیه هستند و آگرو با همان قد و قواره و قدرت و سرعت می‌تواند در محوطه جریمه بلای جان مدافعان شود. این همان موردی است که مارادونا، پدربزرگ بنجامین - فرزند آگرو - نیز به آن اشاره می‌کند: «سرخیو از سواره دیگری آمده است. او حتی زیر آب هم می‌تواند رویایی بزند و کارهای شگفت‌انگیز انجام دهد. او در یک لحظه می‌تواند از توره شود و به‌عنوان یک مدافع هر لحظه می‌تواند برایت دردرز زیادی درست کند.» به غیر از این تعریف و تمجیدها آمار و ارقام هم گواه به بزرگی آگرو می‌دهند. او از تابستان ۲۰۰۶ که پا به قاره سبز گذاشته و پیراهن آلتینکو مادرید را به تن کرده در هر فصل به صورت میانگین ۲۰ گل به ثمر رسانده است؛ به عبارتی او در ۱۸۳ مسابقه‌ای که به میدان رفته ۹۹ گل زده است. این آمار برای جوان ۱۸ ساله‌ای که پا به اولین سطح فوتبال دنیا گذاشته بود چیز بدی نبود. او ثابت کرد که ۲۳ میلیون‌ه که آلتینکو به ایندپندنته پرداخت تا او را به خدمت بگیرد بی‌مورد نبوده است؛ هر چند که در آن برهه خیلی‌ها این مبلغ را که رکوردی برای این دو باشگاه آرژانتینی و مادریدی به حساب می‌آمد زیر سوال بردند و آن را زیاد دانستند. البته در این میان ایندپندنته هم منفعت کرد و این مبلغ را صرف ساخت ورزشگاه جدیدش کرد. آگرو در ادامه، مثل خیلی از بازیکنان بزرگ اروپا خواهان زیادی پیدا کرده رنال، چلسی، یوونتوس و حتی بارسا برای خرید او پیش‌قدم شدند ولی سرانجام این منچسترستی بود که او را با مبلغ ۴۵ یورو به خدمت گرفت. اگر خیلی‌ها به دنبال دلیل آمدن آگرو به سیتی بودند و حتی توجیهی برای دریافت دستمزد سالانه ۹ میلیون یورویی او می‌خواستند آگرو دلیل آمدنش به این تیم را در چند جمله کمل و شفاف پاسخ داد: «باشگاه سرمایه‌گذاری زیادی انجام داده است. سیتی در نقل و انتقالات سمیر نصری و اوون هارگریوز را به خدمت گرفته و تیم کامل شده است. حالا ما در همه رقابت‌ها مدعی هستیم و مطمئنم که می‌توانیم جام‌های زیادی به دست بیاوریم. من هنوز قهرمانی در لیگ را تجربه نکرده‌ام و به اینجا آمدم تا این مورد را هم به دست بیاورم.» اگرچه آگرو در لیگ قهرمان نشده ولی کارنامه افتخاراتش به نسبت غنی است؛ او دو عنوان قهرمانی در جام جهانی زیر ۲۰ ساله‌ها دارد، یک مدال طلای المپیک پکن، یک قهرمانی در لیگ اروپا و یک قهرمانی در سوپر کاپ اروپا را نیز در کارنامه دارد. آگرو در انگلیس حالا به دنبال هدف بالاتری است: «من هر روز تمرین می‌کنم تا بالاخره توپ طلا را ببرم؛ هر روز و هر ثانیه برای خودم تکرار می‌کنم: من بهترین بازیکن جهانم، من بهترین بازیکن جهانم...»

سرخیو آگرو فقط با گذشت چند هفته توانسته نامش را به‌عنوان یکی از بهترین بازیکنان لیگ برتری بر سر زبان‌ها بیندازد؛ در منچسترستی به نظر می‌رسد که مهاجم آرژانتینی این تیم به باشگاه مورد نظرش رسیده است. او حالا به شیوه‌ای بازی می‌کند که سالیان سال روماریو برزیلی آن را به علاقه‌مندان فوتبال در دنیا نشان داده بود. سرخیو برای خودش لقب «کان» را برگزید که قهرمان کار توتنی یک فیلم ژاپنی بود؛ او در زمان کودکی‌اش جذب این شخصیت کار توتنی شد و هنوز هم که هنوز است تلاش می‌کند نام این شخصیت خیالی را روی خودش بگذارد. آگرو ۲۳ ساله مثل خیلی از فوتبالیست‌های بزرگ دنیا کارش را در همان سنین کودکی با توپ گرد شروع کرد و خیلی زود رکورد بی‌ظیبری از خودش به جا گذاشت؛ او در سال ۲۰۰۳ و در حالی که ۱۵ سال و یک ماه و سه روز داشت با پیراهن ایندپندنته آرژانتین به میدان رفت تا رکورد جوان‌ترین بازیکن حاضر در لیگ آرژانتین را بشکند. او توانسته بود کاری کند که پدر همسرش یعنی دیه‌گو مارادونا در زمانی دیرتر آن را انجام داده بود. از همان‌جا بود که قیاس‌ها شروع شده؛ مطبوعات آرژانتین خبر از ظهور یک «پسر طلایی» (لقب مارادونا) دیگر در فوتبال این کشور دادند. آنها معتقد بودند که دیه‌گو جانشین شایسته‌ای پیدا کرده است. به رغم این تشبیه تکنیسین‌های خردتر دوست داشتند او را با یک برزیلی مقایسه کنند: روماریو. اولین کارشناسی که این تشبیه را به کار برد کسی نبود جز سزار لوپیس منوتی: «آگرو بازیکنی مثل روماریو است او هم قد و قامت کوتاهی دارد که می‌تواند استارت‌های انفجاری بزند و در محوطه جریمه هم به‌راحتی می‌تواند دروازه رقیب را باز کند و کاملا تاثیرگذار باشد. او می‌تواند از یک زاویه غیرممکن توپ را وارد دروازه کند.» شش سال پس از آن قیاس نوبت به روبرتو مانچینی، مربی تیم سیتی رسید تا او را با روماریو مقایسه کند: «آگرو کپی برابر اصل روماریو است. او به رغم سن و سال کمی که دارد گلزنی فوق‌العاده است که می‌تواند نامش را در تاریخ باشگاه سیتی به ثبت برساند.» این تشبیه در ابتدا به مذاق آگرو خوش آمد ولی بعد از مدتی او هم به نوعی کلافه شد و خواست تا با بازیکن دیگری مقایسه نشود: «اینکه آدم با بازیکنی که نامش را در تاریخ فوتبال به ثبت رسانده مقایسه شود همیشه لذت‌بخش است. با این حال من نمی‌خواهم در این میان با فرد دیگری مقایسه شوم. اگر قرار است کسی از من بگوید دوست دارم از نام خودم استفاده کند.»

مارادونا: سرخیو از سواره دیگری آمده است

البته به غیر از شباهت فنی که بین روماریو و آگرو وجود

۱ **تونی وبریل:** ملی‌پوش سابق تیم ملی فرانسه همین هفته گذشته به جرم اقدام برای کشتن ماموران امنیتی یک کلوب شبانه دستگیر شد. او به همراه دو نفر دیگر، سه نفر از ماموران امنیتی را به رگبار بستند و آنها را به شدت مجروح کردند.

۲ **براندانو:** دختری جوان با مراجعه به پلیس اعلام کرد براندانو با از تکاب به خشونت او را مورد آزار جنسی قرار داده و در گوشه خیابان راه کرده است. پلیس براندانو را بازداشت کرد و او مدتی بعد به برزیل برگشت.

۳ **سوفیان کونه:** سوفیان کونه قرار

بود تیری آئری دوم باشد ولی

سال ۲۰۰۹ مصدوم شد و از دنیای

فوتبال کنار رفت. او در سال ۲۰۱۱

به جرم حمل ماده مخدر دستگیر

شد و در خانه‌اش یک مسلسل و

کلاشینکف پیدا شد.

۴ **فرانک ریبیری و کریم بنزما:** ماجرای رابطه

نامشروع ریبیری و بنزما با دختری که هنوز به سن

قانونی نرسیده بود، پای این دو ملی‌پوش فرانسوی

را به دادگاه کشاند. این دو نفر هنوز بی‌گناهی‌شان را

ثابت نکرده‌اند و پرونده‌شان در جریان است.

۵ **گودوین اوکبارا:** این بازیکن نایجریه‌ای در تیم بازی

سن ژرمن بازی می‌کرد و بعدها به جرم بدرفتاری

جنسی و جسمی با دختر خوانده‌اش بازداشت شد. در

این رابطه همسر او هم مقصر شناخته شد و پایش به

دادگاه کشیده شد.

عکس: Getty Images

۶ **آمانتینو مانسینی:** بازیکن سابق تیم‌های رم، اینتر و میلان در یکی از شب‌نشینی‌هایش در حالتی نیمه‌متعادل ممکن بود با تیراندازی به دختری جوان، او را به کام مرگ بکشد. او به دادگاه رفت تا قاضات سلامتی روانش را مورد بررسی قرار دهند.

۷ **برنو:** بازیکن برزیلی تیم بایرن مونیخ آلمان هم این اواخر در دسر ساز شد. او خانه ویلایی‌اش را عمدا به آتش کشید تا از بیمه پول اضافی بگیرد. تحقیقات پلیس، خودش را مقصر نشان داد و برنو راهی بازداشتگاهی در مونیخ شد.

۸ **باسیله بولی:** گلزن افسانه‌ای سال

۹۳ در کارنامه‌اش نکته مبهمی

به ثبت رسیده است. او متهم به این

است که بخشی از پول کمک‌های

خیریه به کشورهای آفریقایی را به

جیب زده است. اگرچه جرم او کامل

ثابت نشد ولی این اتهام هرگز از

رویش برداشته نشد.

۹ **ادموندو:** این بازیکن بد اخلاق برزیلی که لقب «حیوان»

را به بدک می‌کشید، یکی از ناجوانمردانه‌ترین کارهای

ممکن را انجام داد. او در توله پسرش برای تفریح به یک

شامیانزه نوشیدنی الکلی داد و او را تا حد مرگ پیش برد.

ادموندو به خاطر این کارش اسیر قانون شد.

۱۰ **پاتریس لوکو:** زدو خورد بین بازیکنان فوتبال و مردم

چندان رایج نیست با این حال پاتریس لوکو در درگیری

عجیبی که داشت چند نفر را مجروح کرد. او که نه نوشیدنی

الکلی خورده بود و نه مشکل دیگری داشت، دو ماه به

بیمارستان روانی فرستاده شد تا دیگر هوس دعوا نکند.